

Zarzuty i główne argumenty:

Ustawodawstwo niderlandzkie ustanawia ograniczenie w wewnątrzspółnotowej wymianie, wprowadzonych już do obrotu w innym Państwie Członkowskim, piwa, napojów orzeźwiających i wody w opakowania plastikowych lub szklanych jednorazowego użytku. Zdaniem Komisji jest to sprzeczne z art. 18 dyrektywy 94/62, zgodnie z którym „Państwa Członkowskie nie utrudniają wprowadzania do obrotu na ich terytorium opakowań spełniających wymogi niniejszej dyrektywy”.

Zakłada się, że opakowania wprowadzone już do obrotu w innym Państwie Członkowskim spełniają podstawowe wymogi dyrektywy. Nie można zatem utrudniać ich sprzedaży na rynku krajowym.

(¹) Dz.U. L 365, str. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (England and Wales) Chancery Division, Patents Court z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie Oakley Inc. przeciwko Animal Ltd, H. Young Hodings plc i H. Young (Operations) Ltd, Interwenient: Secretary of State for Industry

(Sprawa C-267/05)

(2005/C 229/10)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 27 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (England and Wales) Chancery Division, Patents Court z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie Oakley Inc. przeciwko Animal Ltd, H. Young Hodings plc i H. Young (Operations) Ltd, Interwenient: Secretary of State for Industry.

High Court of Justice (England and Wales) Chancery Division, Patents Court zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy zgodnie z dyrektywą 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów (¹) przepisy wprowadzone przez Państwo Członkowskie po dacie określonej w art. 19 dyrektywy, w zakresie w jakim wspomniane przepisy mają znaczenie dla wykonywania prawa do dokonania odstępstwa określonego w art. 11 ust. 8 dyrektywy, pomimo tego mogą być, zgodnie z prawem wspólnotowym, ważne w części? Tudzież czy możli-

wość dokonania odstępstwa stworzona Państwem Członkowskim w art. 11 ust. 8 dyrektywy wygasa całkowicie i w pełni po dacie określonej w art. 19 dyrektywy?

(¹) Dz.U. L 289 z 28.10.1998, str. 28

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-269/05)

(2005/C 229/11)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 23 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Knuta Simonssona i Georgiosa Zavvosa ze służby prawnej Komisji, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Greckiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. stosującego zasadę swobody świadczenia usług do transportu morskiego między Państwami Członkowskimi i między Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi (¹) poprzez utrzymanie w mocy opłaty portowej stosowanej do statków pasażerskich (włącznie ze statkami wycieczkowymi) lub do statków towarowych, jeżeli wpłyną do przystani, przycumują, lub zakotwiczą w portach Pireus lub Saloniki, żądając w przypadku transportu dokonywanego pomiędzy dwoma portami na terytorium krajowym mniejszych opłat niż w przypadku transportu za granicę, to jest:

— utrzymanie w mocy opłaty portowej na rzecz spółek akcyjnych zarządzających portami, założonymi na mocy ustawy nr 2932/2001 i na rzecz portów Pireus i Saloniki, pobieranej w przypadku pojazdów załadowanych na promy wypływające za granicę, podczas gdy opłaty te nie są pobierane w przypadku rejsów między portami greckimi,

— utrzymanie w mocy uprawnienia przyznanego miastom i gminom na podstawie art. 26 ust. 13 ustawy nr 1828/1989 do pobierania opłat w przypadku pojazdów załadowanych na promy wypływające za granicę.

2) obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.